

EFFIE TRIKILIS

Ålder: 28 år

Uppvuxen: Stockholm
och Kos

Bor: Norrköping

Familj: Sambon Calle

Yrke: Formatplane-
rare på Norrköpings
Tidningar

Älskar: Hårdrock, foto
och grekisk mat

*“Många gånger
trodde jag att jag
var magsjuk, men
jag var ju fort-
farande hungrig.”*

Läkarna missade Effies celiaki

Under sju års tid levde Effie Trikilis med svåra magsmärtor, diarré och orkeslöshet. Men det var först när hon tappat tio kilo som läkarna insåg att det var celiaki hon led av.

TEXT JILL ERIKSSON FOTO STEFAN NILSSON

Det har snart gått ett år sedan Effie Trikilis kollapsade på Kos i Grekland där släkten bor. Men symptomen började långt tidigare.

– Jag började märka den största förändringen för sju-åtta år sedan när jag började plugga på universitetet.

Effie fick generella magbesvär som hon kopplade till stress och slarv med maten – diarré, illamående, uppblåst mage och magknip.

– Många gånger trodde jag att jag var magsjuk, men jag var ju fortfarande hungrig.

I handväskan var medicin mot diarré och omeprazol standard. Hon var konstant trött, orkade inte träna, hade ofta så ont i magen att hon knappt kunde sova om nätterna på grund av smärtan. Men trots att hon hade så ont sökte hon inte hjälp på vårdcentral. I stället läste hon

på 1177.se och pratade med andra som hade liknande besvär.

NÄR EFFIE OCH sambon Calle åkte till Sweden Rock Festival för två år sedan, parets årliga höjdpunkt med rock, bärs och bajamajor, bröt magen ihop totalt.

– Jag blev jättedålig och bara grinade och sprang på toa hela tiden med magknip. Det var en mardröm.

Hon ville bara åka hem, men visste att hon hade timmar i bilen innan hon var hemma.

Effie på akuten innan diagnosen ställdes.

Ibland var hon övertygad om att hon var magsjuk, ibland gissade hon på magkatarr, ganska ofta IBS eller laktosintolerans. Hela tiden självdiagnostiserade hon.

– Min kusin har celiaki, hon fick det när hon var en liten bebis och jag har hela tiden tänkt att det är något man föds med. Min tanke gick aldrig till att det kunde vara en reaktion på gluten.

FÖRRA SOMMAREN ÅKTE paret till Kos för att besöka släkten.

– Redan första dagen blev jag dålig med svår diarré. Jag tänkte att nu har vi ätit farmors mat och det är en annan typ av mat med andra typer av produkter.

Så hon tänkte att det var tillfälligt. Men besvären fortsatte. Efter tio dagar och en båtresa med bröd och souvlaki till lunch, fick Effie fruktansvärda magsmärtor.

Läkarna gav henne vätskeersättning och antibiotika, men hon blev bara sämre. Släkten tog henne till tre olika läkare på ön och alla sa samma sak – magsjuka.

– Jag sattes på en strikt magsjukediet med kokt ris, skorpor och te. Lite visste jag då hur dåligt det var.

Hårdrock är ett stort intresse.

Och så blev Effie ännu sämre med oregelbunden hjärtrytm till följd av kaliumbrist.

– Till slut åkte jag hem till Sverige. Jag var väldigt svag, men lyckades ändå ta mig hem.

Det var en fredagskväll i augusti och Effie skjutsades direkt till en närakut i Stockholm för att få hjälp. Men läkaren hänvisade henne till en vårdcentral i Norrköping där de i sin tur skickade hem henne med rådet att äta någonting som hon verkligen tyckte om.

– Samma kväll kokade jag pasta, säger hon.

Symptomen fortsatte. Hälsan pendlade, aptiten försvann helt, hon mådde konstant illa och så småningom började kräkningarna. Kroppen fick inte behålla någon näring alls längre och Effie rasade i vikt när näringsbristen blev akut.

Under en månads tid pendlade Effie mellan sängen, soffan och toan. Hon lämnade inte lägenheten, förutom när hon besökte vårdcentralen eller akuten.

SISTA HELGEN I september kom Effies mamma på besök.

– Hon blev helt chockad när hon såg mig. Jag hade ju gått ner säkert tio kilo. Mamma släppte allt och gick till apoteket och köpte näringsdryck, samma som mormor drack när hon fick cancer. Jag tänkte att nu dör jag.

Effies mamma tog en svimfärdig och svag Effie till vårdcentralen för fjärde gången sedan hon kommit hem till Sverige. De hann knappt komma in i läkarrummet förrän läkaren konstaterade att: ”Du mår inte så bra va?” Sedan ringde hon ambulans.

På Vrinnevisjukhuset i Norrköping konstaterade läkarna efter blodprov förhöjda transglutaminas-nivåer. Dessutom hade Effie två proppar i benet efter att ha ätit p-piller, något som läkarna tidigare missat.

Två dagar senare fick Effie diagnosen celiaki. Då hade hon också genomgått en gastroskopi.

Läkaren förklarade att hon hade drabbats av akut näringsbrist och att kroppen gått i svältläge.

– Hade jag inte blivit inlagd och fått näring via dropp så hade jag aldrig klarat av att återhämta mig.

En vecka tog det innan Effie började tillfriskna.

– Jag har aldrig mått så bra som jag gör i dag. Jag har alltid tänkt att det är normalt att inte orka allt, men så här i efterhand förstår jag att det berodde på helt andra saker. Jag är såklart besviken över att det tog så lång tid innan jag fick en diagnos så att jag hann bli så dålig, men jag är glad över att äntligen veta anledningen till mina besvär. ❖